

LVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 11. April 1908).

Den økonomiske Opgangsperiode i de sidste 6—7 Aar — som dog nu synes at have kulmineret — har ganske naturligt affødt Kravet om højere Lønninger for vore Embeds- og Bestillingsmænd. Efter forskellige Beregninger synes Stigningen paa Livsfornødenheder — jfr. Statens statistiske Bureaus Skrivelse til Kommissionen — at udgøre 15—20 pCt.

Arbejdslønnen i de forskellige Fag er da ogsaa stegen med 10—15 pCt.

Gentagne Gange har derfor ogsaa de sidste 2 Rigsdagssamlings Forhandlinger baaret Vidne om Forsøg paa en Forbedring navnlig af Bestillingsmændenes Kaar. Særlig er der fra Statsbanefunktionærernes Side gennem Andragender etc. gjort Forsøg paa at faa Lønforbedring i Form af Huslejetillæg, højere Tantième for de lavest lønnede o. l. Da de gældende Lønningslove ere saa ny, nemlig Postvæsenets af 23. Maj 1902, Telegrafvæsenets af 19. December 1902, Statsbanernes af 15. Maj 1903 og Toldvæsenets af 19. December 1903, har der ikke været megen Stemning for at lave disse om igen et Par Aar efter, at de vare traadte i Kraft. De havde dog givet en gennemsnitlig Lønforbedring i sin Tid af 16—20 pCt.

Hertil kom den Omstændighed, at de 4 Etaters Lønningslove ere byggede paa forskellige Principper med Hensyn til Begrænsningslønning, Tiden for Alderstillæg, Slutlønnens Fiksering efter 12—16—20 Aars Forløb og den vilkaarlige Grænse for Beregningen af Alderstillæg, som var sat ved Oprykning i de forskellige Lønklasser for de forskellige Etater. Medens den gamle Lov af 26. Marts 1870 § 4 i visse Tilfælde stod som Hindring for Medtagelse af Tjenestetid ved Alderstillægs Beregning, naar Oprykning fra en lavere til en højere Lønklasse fandt Sted, saa kunde Embedsmænd i andre Tilfælde godt faa det hele med sig, fordi Grænserne for den gamle Lovs en Gang fastsatte Rammer, 800—1,000, 1,400—1,800 og 2,400—3,200 Rdlr., ikke faldt sammen med de ny Loves Lønklasser. Saa bødede man herpaa ved at give Postkontrolører $\frac{1}{2}$ af deres Tjenestetid; men Postmestre fik i lignende Tilfælde ingen Ting. Overtelegrafister $\frac{1}{2}$ og Toldvæsenets Tjenestemænd $\frac{1}{4}$ af Tjenestetiden medregnet ved Oprykning fra 4.—3. Lønklasse ved Fastsættelse af deres Alderstillæg. Men derved blev Uensartetheden ikke afhjulpen, tværtimod. Hertil kom Tantièmens Ind-